

„Pokažite mi hišo, povedite me tja, — jaz mu povem vse, vse, toda naglo, — jaz ga poprosim, on mora z menoj, če ga tudi nesem“!

Urno je zdivjal po stopnicah in hitel je iskat kancelistovo stanovanje. Majhen otrok mu ga je pokazal. Brezumen tekkel je po stopnicah, na hodniku pa je nalletel na Olgo:

„Bodite tako dobri, so tukaj gospod zdravnik“?

Razjariti se je že hotela, kako se podstopi priti v njih stanovanje, pa ko je brala izraz žalosti na njegovem obrazu, ko je videla, da drhti notranje boleti, se je i v njej oglasil človeški čut.

„Pokličite ga ven, lepo prosim“!

En hip je premišljevala; potem je pa urno stopila v sobo in povedala zdravniku onega prošnjo. Neljubo presenečen je šel zdravnik pogledat, kdo ga kliče.

„Gospod! Milostljivi gospod — pojdite — žena mi umira na porodu“!

„Kmalu — kmalu“! zamrmral je zdravnik in se obrnil v sobo.

„Gospod takoj, prosim takoj — sila je velika — kakor se Bog prosi takoj“!

Na kolena je zdrknil mladi, lepi mož, z rokami pa je objel zdravnikovi kolena in na gladko lice mladega, ubozega kmeta sta prilezli dve solzi.

Zdravnik je stisnil zobe, odpabnil kmeta in kolikor mogoče mirno zinil:

„Kmalu pridem“!

Hitel je v sobo, Olga pa je prišla ven. Kmet se je pobral iz tal in je hitel k ljubljeni ženi . . .

„Mačica, bacika, zlato dete! Jaz te tako ljubim — tako srčno te ljubim“!

Na kolenih je pestoval Mimico zdravnik in jo igraje poljubljaj na lice, na nasek, na čelo, na ušesi, na bradico, zatem beli ročici — — potem pa je pričel z nova . . .

Eden je mrl v bolečinah, jeden žalosti, zdravnik pa se je topil sreče . . . nebeške sreče . . .

Čez celo uro pa se je domislila Mimi, da mora domov. Poljubil jo je zdravnik še enkrat na vse gole dele njenega lepega obraza, potem pa sta oba, eden za drugim ostavila kancelistovo stanovanje.

Prav počasi je prišel zdravnik domov, prav počasi je velel osedlati in prav počasi je jezdil na Pusti hrib h Križaju, h kateremu je bil poklican. No in prišel je bil tja — prepozno. Mlada, nesrečna žena ležala je mrtva. Mož, oni mož, ki je bil prišel po zdravnika pa se je valjal pod hruško na tleh kakor zbesnel. Pogledal je zdravnika in stisnil pesti, ter jokal nadalje. Res kamenitega srca je moral biti zdravnik, da mu ni tisti prizor izvabil solze v oko. V hišo, v kateri bi se bili morali veseliti očetovstva, veseliti mladega zaroda, v isto hišo naselila se je smrt in trpka, moreča žalost . . . Zdravnik se je ozrl po mrtvi ženi in ustni so mu gibali nekaj neumljivega. Zajahal je konja in ga takoj pognal

v trab. Morda ga je bilo sram svojega dejanja, morda celo strah, ali morda čisto — nič? — Kdo ve?

Konjederka je hčerki privolila, da bo smela nastopiti na odru. Naročila jej je tudi klavir, da se bo hčerka tudi v tej umetnosti izkazala. No — in šlo je vse lepo v redu dalje. Olga in Mimi sta dobili ulogi in se pridno vadili. Po kosilu imeli so skušnje, od skušnje pa je šla Mimi redno vsaki dan z Olgo h kancelistovim, no — saj je bilo tam tako — tako prijetno. Istotako redno je zahajal tudi zdravnik tja in tudi njemu je bilo tam tako — tako prijetno. (Dalje sledi).

— Osebnosti. Notar v Tržiču, gospod dr. Janko Barle je premeščen v Kozje na Štajerskem. — Višji stavbni komisar v Dubrovniku, gosp. Fran Luksch pride v Jesenice na Gorenjskem. — Poštar v Toplicah pri Novem mestu, gosp. Jos. Strniša je pomaknjen na 2. stopnjo II razreda. — Odvetnik v Kozjem, gosp. dr. Fran Pikel se preseli v Kamnik. — Pravni praktikant pri deželnem sodišču v Ljubljani, gosp. Fr. Parnuš je imenovan avskultantom.

— Trgovska in obrtna zbornica kranjska je v svoji zadnji seji na mesto gosp. Antona Kleina izvolila svojim podpredsednikom gosp. Frana Kollmanna, trgovca in steklarja v Ljubljani.

— Županom sežanske občine je bil dne 21. t. m. izvoljen gosp. L. Mahorčič. Novi župan je narodno-naprednega mišljenja.

— Deželnozbornske volitve na Kranjskem. Pri deželnozbornski volitvi iz kranjskega veleposestva je bilo oddanih 53 glasovnic in so bili izvoljeni gg: baron Apfaltrern, grof Barbo, vitez Langer, baron Lichtenberg, ravnatelj Karol Luckmann, baron Rechbach, dr. Schaffer, baron Schwegel, Ulm in baron Wurzbach.

— 40letnico svojega službovanja je praznoval pred kratkim ministerijalni svetnik gosp. Ludovik Dimitz, rojen Ljubljančan, ki je tudi nekaj Prešernovih pesmij preložil na nemški jezik.

— Podpore za obrtno šolstvo. Trgovska in obrtniška zbornica dovolila je v poslednji seji za obrtno šolstvo naslednje podpore: Za obrtno pripravljalnico, združeno z III. mestno deško petrazrednico v Ljubljani, 300 kron; za obrtni nadaljevalni šoli v Jesenicah in na Bledu pa po 100 kron na leto. Tehnologičnemu obrtnemu muzeju na Dunaju, kjer se izobrazuje tudi mnogo kranjskih obrtnikov, se je dovolila jedenkratna podpora v znesku 300 kron.

— Društvo zdravnikov na Kranjskem zborovalo je 21. t. m. v prvič po počitnicah. Predsednik gosp. dr. Kopriva otvori sejo, spominjajoč se s toplimi besedami umrlega častnega člana dr. Keesbacherja. Deželni odbor daroval je tudi letos 200 kron za dr. Löschner-Maderjevo ustanovo, ter mu izreka društvo najtoplejše zahvalo za ta dar. Primarij dr. Šlajmer demonstriral je potem več interesantnih slučajev iz trebušne kirurgije, ter Röntgenfotografije različnih kostolomov. Nekateri člani društva domenili so se, da se udeležijo dne 28. t. m. seje društva lječnikov v Zagrebu, ter se vabijo vsi oni gosp. društveniki, kateri se mislijo vdeležiti tega izleta, da se snidejo v soboto pri opoludanskem brzovlaku.

— Cestna dirka društva »Ilirija« v Ljubljani je imela naslednji uspeh: gosp. Gotthard je prišel prvi na cilj in vozil 39' 1¹/₅“; za njim gosp. Kranjc 40' 30¹/₅“.

potem gosp. Mavsar 45" 44¹/₅" in Oblak 46' 30". Ostali dirkači so prekoračili določeni maksimalni čas 48 min.

— **Šolo v Višnji gori** so zaprli do 1. oktobra zaradi škrlatice, ki tamkaj razsaja med otroci.

— **Volitve v pridobninske davčne komisije.** Volitev v pridobninsko davčno komisijo III. razreda udeležilo se je 24 sept. 9 davkoplačevalcev izmed 341. Izvoljena sta bila: Fran Orešek za uda, dr. Vinko Gregorčič pa za namestnika. — Pri volitvah dne 25. sept. v pridobninsko davčno komisijo IV. razreda pa je bilo izmed 1401 opravičencev oddanih 38 glasov. Izvoljena sta za uda: Ferdinand Tuma s 35 in Fr Šturm z 22 glasovi; za namestnika pa: Alojzij Lenček z 21 ter Ivan Tosti s 13 glasovi, (ker za veljavna volitev zadostuje že relativna večina glasov).

— **Slovensko gledališče.** Minolo nedeljo se je otvorila nova sezona slovenskega gledališča in sicer s češko narodno igro „Zaloški godec“. Stara resnica je, da se faktično narodne igre, torej take, katerih snov je zajeta iz narodovega življenja, v kateri dobiva izraza mišljenje in čustvovanje dotičnega naroda, ki je res prepojena narodnega duha, ne dajo presajati v druge narode. Tako je bilo pri nas še z vsako češko narodno igro. Še vsaka je z eskamotersko naglostjo izginila z repotoirja in tudi skoz in skoz češkemu „Zaloškemu godcu“ garantiramo to usodo. Škoda za čas in za troške ter za trud — V sredo se je predstavljala francoska pikanterija „Coralie & Comp“. Kar smo rekli o čeških narodnih igrah, to velja tudi specifično o francoskih salonskih igrah vseh vrst. Silno malomestno slovensko občinstvo ljubljansko nima nobenega pojma o pariškem življenju, o galskem espritu in o galski razposajenosti. Kdor je vaju samo vampov s krompirjem, temu ne diše ostrige in strasburške pastete od gosjih jeter. Sicer pa, da ostanemo pri špisarjem najbolj umljivih kulinaričnih primerah — če se v šampanja natoči hruševca, — izgubi duh in ukus. Takisto je s pariškimi igrami, če se igrajo po malomestni šabloni. Ensemble je bil pri obeh predstavah dober in je bilo občinstvo tudi z igralci in igralkami zadovoljno. Glas gdč. Terševe je tak, da vsacega poslušalca iritira. K.

— **Delavci v Vevčah.** Ker je vodstvo vevške papirnice upeljalo akordno delo in vsled tega odpustilo nad 80 delavcev in delavk. V soboto je bil shod, na katerem so delavci zahtevali, da mora papirnica odpraviti akordno delo in vse odpuščene delavce zopet vzeti v službo, sicer stopi delavstvo v štrajk. Papirnica je upeljala akordno delo, ker ima premalo naročil. Delavci pa pravijo, če ima tovarna manj naročil, naj skrajša 12urno delo na 10 ur. Za delavce je interveniral dr. Šusteršič, a brez uspeha.

— **Nemško vojaštvo v Trstu in v Ljubljani.** V torek je dospela v Trst Lloydova ladija „Fran Ferdinand“, s katero se je pripeljal eden pruski bataljon (25 častnikov in 840 mož) iz Kitajske. Z vojaške strani so bili nemški vojaki sprejeti z velikimi častmi. Zdravniška preiskava je pokazala, da je vse moštvo zdravo in se je vsled tega bataljon izkrcal ter se popeljal čez Ljubljano na Dunaj. V Ljubljani je nemško vojaštvo bilo z vojaške strani slovesno sprejeto in pogoščeno.

— **»Napredovanje« na Štajerskem.** Pri občinskih volitvah v Rihtarovici pri Radgoni je zmagala nemška stranka.

— **Jezuitje v Mariboru.** Poroča se, da se naselijo v Mariboru jezuitje, in da se že pogajajo zaradi nakupa nekega posestva.

— **Deželni zbor goriški,** čigar letošnje zasedanje se je zaključilo minoli torek, je v tej zadnji seji sklenil ustanoviti deželno kreditno banko in stopiti v dogovor z vlado in z deželo kranjsko zaradi podaljšanja vipavske železnice bodisi v Postojno ali v Logatec.

— **Kapitularnim vikarijem tržaške škofije** je izvoljen monsignor Petronio, po rojstvu in mišljenju Lah.

Govori se, da postane škof v Trstu prošt Jordan, bivši laški drž. poslanec z Goriškega. Po Ravniharju, Legatu, Dobrili, Glavini, Šterku — pa naj v pretežno slovensko-hrvatski škofiji zasede škofovski sedež — Lah.

— **Umrli so:** v Kamniku ondotni župan gosp. Luka Bergant, v Ljubljani gospa Marija Dralka, soproga dvornega svetnika Dralke, in absolvirani osmošolec gospod Franjo Šuber.

— **Nezgoda.** V Ljubljani je 4letni deček Ivan Stresen prišel pod tovorni voz in mu je šlo kolo čez desno nogo in mu jo nad kolenom zlomilo. Deček se je bil ustrašil nekega mimo letečega psa in je skočil na stran in tako prišel pod voz, katerega ni bil opazil. Pripeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnico.

— **Ponesrečil** je hlapec Mihael Dovč iz Male vasi in sicer v pijanosti. Blizu Dolničarjeve hiše v Podsmreku je vznak padel z voza in se tako hudo poškodoval, da je še tisti dan umrl.

— **Utonila** je v Cerknici dekla Uršula Gačnik. Ko je šla čez brv, se ji je spodrsnilo in padla je v močno narasli potok, iz katerega se ni mogla rešiti.

— **Samomori.** Na Laverci pri Ljubljani se je ustrelil nadporočnik J. Schamel zaradi tega, ker zdravniki niso mogli dobiti kroglice, katero je imel v telesu od nekega dvoboja. — Zastrupil se je v nedeljo ponoči pri „Zemlaku“ v Dopropoljah pri Ilirski Bistrici, znani reški veletržec gosp. Ivan Lukežič iz Tolmina. Vzrok samomoru je baje neozdravljiva bolezen.

— **Amerikanski dvoboj na Dunaju.** V torek se je obstrčil v dunajskem „Pratru“ neki mladenič. Ta samomorski kandidat ni hotel povedati svojega imena. Še le po dolgem izpraševanju je vendar izjavil, da je iz Budimpešte in da je slušatelj trgovske akademije. Kot razlog poskušnemu samomoru je navel „amerikanski dvoboj“.

— **Z gorjačo, samokresom in kolesom v Transvaal!** 16letnega urarskega učenca Alfreda Wernerja in 16letnega realca Leopolda Rodlerja pogrešajo na Dunaju že od 7 t. m. Dečka sta se izjavila svojim tovarišem, da odpotujeta v Transvaal, kjer vstopita v vrste bojujočih Burov. Na to potovanje v južno Afriko sta vzela seboj gorjačo, samokres in kolo.

— **Tragedija lepotic.** Na Dunaju je živela lepota Jenni Lackenbacher. Ker pa je bila tudi bogata, uživala je povsod ugled in zanimanje. Zadnji čas pa je vsled zapravljivega življenja prišla ob obilno premoženje ter se z zadnjimi novci začela udeleževati iger na borzi, kjer jej je bila tudi sreča mila in je v kratkem dobila 60.000 kron. Toda zgubila je zopet jednako hitro istotam. Preostali so jej nazadnje samo še diamantni uhani v vrednosti 2400 kron. Kaj stori? Nese jih v urad, kjer shranjujejo dragocenosti ter prosi uradnika, da jih sme sama zapečatiti v šatulji, da jih potem pusti v hranilnem uradu, ker se boji, da jih jej doma kdo ne vkrade. Uradnik, nič slabega sluteč, dovoli jej to, a ona v hipu, ko je ni uradnik opazoval, vzame diamante iz škatlje ter zapečati prazno škatljo. Slučajno pa je videl to drugi uradnik in ko je devojka odšla, je opozoril uradnika, naj se zapečateni škatulja odpre. In res: ko so jo odprli, je bila prazna. Poslani stražniki so jo dohiteli v njenem stanovanju. Ko je videla mlada tatica, da je izdana, stopila je na okno ter se iz četrtega nadstropja vrgla na ulico, kjer je na mestu ostala mrtva.

— **Kuga v Reki.** V Reki je umrl mornar Justič. Bolezen njegova je bila slična kugi. Z Reke se sedaj poroča, da reški mestni bakteriolog dr. Lenac trdi, da Justič ni umrl na kugi. Občinstvo je bilo jako razburjeno. Bolnica je bila izolirana s kordonom.

— **Roman hčere srbskega ministra.** Hči bivšega srbskega ministra Ivanovića je nedavno pobegnila z nekim

cirkuškim ravnateljem Ko je bil Jovanović še minister, je bila deklica zaročena z nekim sodnikom iz Belgrada. A ko je Jovanović padel, se je umaknil tudi hčerini ženini. Sedaj se je dekle zaljubilo v cirkuškega ravnatelja, a ker oče ni bil zadovoljen s to zvezo, je skrivaj pobegnila.

— **Zabranjena knjiga.** V Lipskem je nedavno izšla knjižnica Fridericka Weidmanna z naslovom: „Resnična povest o cesarjeviču Rudolfu“ z dodatkom: „Pikantni doživljaji iz dunajskega dvornega življenja“. Ta knjiga je v Avstriji prepovedana in zaplenjena radi nemoralne vsebine in žaljenja Veličanstva.

— **Na smrt obsojen** je bil te dni zverinski zločinec Josip Pleier, 37 let stari delavec, ki je svojo 15letno sestrično posilil in jo potem, ko mu je zločin očitala, zadavil. Morilec je sprejel smrtno obsodbo docela ravnodušno.

— **Krvava osveta.** V Aleksincu v Srbiji je ustrelilo nedavno mlado dekle na ulici svojega ljubimca, ter je potem hitelo naravnost k redarstvu javit se. Ljubimec je namreč dekle nekaj let varal in jo vodil za nos; dekle je postalo mati, a tedaj jo je hotel ostaviti. Zato ga je dekle iz osvete ustrelilo. Vse simpatije so na strani nesrečnice.

— **Slon »Nelly«** je žalil policijo. Zverinjak Kludskega, ki je sedaj v Kraslicah na Češkem, ima tudi „mično živalico“, slona Nellyja. Kraslicka mladina ima pohlevnega debelokožca jako rada ter mu prinaša marsikaj dobrega „za pod zobe“. Mestni stražnik pa je to hotel preprečiti in je odganjal deco, toda s tem se je zameril Nellyju. Ta ga je s svojim trobcom prijel „nežno“ za ovratnik, ga vzdignil kvišku ter ga „malce“ stresel in ga nato vrgel v stran. Mladini se je Nelly zaradi tega še bolj prikupil, le policaj bi ga rad z očmi prebodel, ko bi ga mogel, toda blizu priti se seveda ne upa več.

— **Nemški cesar in njegov brivec.** Nemški cesar ima brivca, ki je zelo netočen. Nikdar ne pride o pravem času. Cesar se je nekaterikrat pritožil radi netočnosti, a ni dosti pomagalo; potem pa se domisli nekaj drugega. Podari namreč brivcu zlato uro, da bi ložje pazil na čas. Pa tudi to ni pomagalo. Nekega dne pa reče cesar: „Ali imate še uro, ki sem Vam jo podaril?“ — „Še, Veličanstvo“, odvrne brivec. — „Pa kakor je videti, ne gre prav; tu imate drugo“. Pri teh besedah ponudi cesar brivcu uro iz niklja v vrednosti 6 kron in vzame zlato uro nazaj. Da je brivec otožno gledal to spremembo, se razume.

— **Sreča v nesreči.** V Schöndorfu sta zgoreli avgusta meseca dve kmetski posestvi. Lastnika teh posestev sta si hotela sezidati novi hiši, in ko je podiral te dni neki zidar steno pogorele hiše, je našel vzdano veliko vrečo srebrnega denarja, ki tehta 50 kg. Posestnik zgorele hiše, Mitterlechner, se je tega denarja zelo razveselil, kar je pokazal s tem, da je podaril zidarju, ki je našel zaklad, star novec v vrednosti — dveh kron kot najdenino.

— **Nevesto ustrelil.** V kraju Kriviput pripravljali so se k poroki. Mladi ženini je v šali pomeril s puško na svojo nevesto. Puška je bila nabasana, sprožila se je in nevesta se je mrtva zgrudila na tla.

— **Pijavke usmrtili.** V južni Rusiji, v obližju Kamenskaje ob Donu, je lovila nedavno neka žena pijavke. Bredla je že par ur po vodi, pijavke so se oprijemale njenega telesa, a ona jih je devala v lonec katerega je nosila seboj. Tako je nalovila že 140 pijavk, katere so ji seveda izpile mnogo krvi, tako da je bila primorana, iti iz vode. Ko pa je prišla do brega, se je onesvestila; pri tem je zvrnila lonec, in vse pijavke so se vsesale v telo onemogle žene. Ljudje so jo našli vso zabuhlo, zavedla se je le za trenutek, potem pa je umrla.

— **Čudni zdravnik.** V jednom izmed pariških gledališč prišlo je nekej igralki nenadoma slabo. Hitro so jo poslali v zdravniško ložo, kjer se je mudil navadno gledališki zdravnik.

Kmalu pa pride v igralkino garderobo mlad gospod, ki ves v strahu začne prositi: „Nikar ne bodite bolna, gospodična! Ozdravite brzo, jaz nisem zdravnik, toda dobil sem ložo od zdravnika za danes zvečer. Jaz sem trgovec in se ne razumem na zdravilstvo!“ Tako in enako je govoril igralki, ki se je naposled zavedla iz „omotice“ ter se začela smejati — zdravniku v zadregi.

— **Učeni vrtnar.** Sloveč slikar v Parizu, Meissonier, ki si je s svojo umetnostjo pridobil lepo premoženje, imel je v svoji službi vrtnarja, ki je izborno znal svojo stroko. V zasajanju vrtov, vzgojevanji drevja in cvetlic ni mu bilo para: vse je izvršil izborno, glavna prednost pri njem pa je bila, da je poznal vsa semena celega sveta s prvimi latinskimi imeni boljše, kakor vsak profesor botanike. Prijatelji njegovega gospodarja so ga večkrat skušali, prinašali mu semena od rastlin, ki rastejo daleč kje v Afriki ali Braziliji, hoteli ga vjeti. Toda nikdar se jim ni to posrečilo: vrtnar uganil je vselej na prvi hip vrsto semena, vedel njegove lastnosti in pred vsem je vedel vsakokrat pravilno njegovo latinsko ime in gospodje so morali oditi z dolgimi nosovi.

— **Čudež pred francoskim kasacijskim dvorom.** Neki Gabrijel Gargon je dobil v pravdi z železniško družbo orleansko 60.000 frankov odškodnine in dosmrtni letni dohodek 6000 frankov, ker je bil poškodovan pri železniški nesreči pri Montmercau in ker so strokovnjaki konstatovali njegovo neozdravljivost. Železniška družba je zgubila pravdo v prvi in drugi inštanci. Sedaj je družba rekurirala na kasacijski dvor, češ, da je odškodnina previsoka. V tem času pa je za neozdravljivega od zdravnikov proglašeni Gargon podal se na božjo pot v Lourdes in bil ondi — ozdravljen, dasi se je znanstveno konstatirala njegova neozdravljivost. Kaj bode sedaj naredil kasacijski dvor? Vsak se lahko prepriča, da je Gargon sedaj ozdravljen a to ozdravljenje se ni moglo izvršiti pravim potom, ker znanstveniki in veščaki so se izrecno izjavili, da se Gargon ne more ozdraviti naravnim potom. Ako pa se ozdravljenje ni izvršilo naravnim potom, tedaj se je moralo izvršiti nadnaravnim potom. In to naj bi pripoznal francoski kasacijski dvor? Čudeži so vender, pravijo nekateri ljudje, nemogoči, torej po nazorih takih ljudij ni čudežev, torej tudi Gargon ni čudežno ozdravljen in to baje tem manj, ko je že Napoleon III. Lurški Materi Božji prepovedal, da se ne sme prikazovati. Toda — ozdravljen je pa Gargon venderle; kasacijskemu dvoru skoro ne preostaja drugega kot reči: „To nas nič ne briga!“ Čudežev delati nima nikdo pravice in to tem manj, ker so čudeži prepovedani. Kaj pa je z denarno odškodnino Gargonovo? Ker je Gargon znanstveno pripoznan neozdravljivim, torej vender ne more biti sodnijsko proglašen ozdravljivim. Ozdravljen je pa Gargon venderle. Lahko smo ravedni na sodbo francoskega kasacijskega dvora.

— **Gosenice ustavile vlak.** Iz Karkova poročajo „Karkovskije Vjedomosti“, da so ustavile nedavno gosenice na dveh krajih vlak Nikolajeve železnice. Bilo jih je toliko na tiru, da vlak na noben način ni mogel takoj naprej. Če je res?

— **Stari peruvanski zakladi.** V Londonu je prišla na dražbo dragocena zbirka indijskih izkopanih starin, ki so vredne več milijonov. Te starine izvirajo večinoma iz onih časov, ko so še Španci zasedli peruvanske pokrajine in so vsebina neštevilnih tamošnjih grobišč. To so grobovi onih indijskih narodov, ki so živeli v teh pokrajinah davno pred špansko pridobitvijo in so stali na visoki stopinji civilizacije. Da se je te grobe jelo odpirati, je po največ hrepenenje tujcev po zlatu in drugih dragocenostih, zakopanih v teh gomilah. Tu so našli mnogo zlatih in srebrnih posod, okraskov in oklopij iz čistega zlata. Sir Spencer, sloveči angleški arkeolog pripoveduje sledečo, jako zanimivo dogodbo o nekem starem Indijancu, kateremu je neki španski uradnik izkazal posebno dobroto. Ta stari, pobožni Indijanec je prišel nekega dne k

Špancu ter mu dejal skrivnostno: „Gospod, gotovo ste že čuli, da se nahajata v bližnjem mestu Truillos dva velika zaklada. No, jaz vem zanja. Eden teh dveh zakladov se imenuje „Mala riba“, drugi pa „Velika riba“. Jaz Vam pokažem „Malo ribo“, toda pod pogojem, da jeden del tega zaklada darujete za zidanje cerkvice, v kateri se bodo brale maše za duše naših umrlih. Španec je rad obljubil. Na to ga je stari Indijanec peljal v notranje prostore starih razvalin in v globčini istih mu je pokazal gromen zaklad. Tu je bilo kovanega zlata za veliko stotisočev. Jedno tretjino je dal uradnik po postavi španskim oblastim, nato pa se je povrnil v domovino, da bi izpolnil prisego, ki jo je dal starcu, ter dal sezidati lepo cerkvico, v kateri naj bi se brale maše za indijanske kristijane. Toda uradnik se je udal razkošnemu življenju, prišel je v roke židom in v malo letih je zapravil vse ogromno premoženje. Potem se je vrnil v Indijo in ondi je poiskal starca, katerega je še našel pri življenju. Skesano mu je povedal svojo napako in ga prosil: „Pokaži mi še „Veliko ribo“, in jaz Ti obljubim, da hočem zidati krasno, veliko cerkev“. Ali Indijanec mu je odgovoril: „Ne! Ne zaupam Vam več!“ In tako je ostala „Velika riba“ skrita v svojih globočinah, kakor je tudi mnogo drugih zakladov. Indijanci vedo za vse skrite uhode k tem zakladom, toda njihova sveta prisega jih veže, da se ne dotaknejo ničesar, kar je bilo last umrlih indijskih poglavarjev. Da, nekatere indijanske žene še nosijo žalno obleko po zadnjih umrlih Inka-vladarjih. Seveda je ona povest o „Mali rabi“ razburila ves svet in Španci in Angleži, zlasti pa imenovani Sir Spencer so odprli mnogo grobov, v katerih so našli mnogo dragocenostij; veliko stvari so pa tudi pometali v peč. — Ali velik del najdragocenejših zakladov je še vedno skrit in med Indijanci je govoriča, da ne bodo ti zakladi prej odkriti, nego da odpadejo od indijanskih narodov kruti okovi.

— **Ljubico v stanovanju starišev umoril.** E. W. Raymond, sin nekega prodajalca v Londonu, se je izdal posestniku Camden Tawnu za velikega bogataša ter se zaročil z njegovo jako lepo in omikano hčerjo, 18letno Alico. Nedavno je dovolil deklin oče, da popelje Raymond svojo nevesto na neko veselico, katero priredi njegova omožena sestra kar je bilo pa izmišljeno. Dovolil je tudi, da sme ostati dekle čez noč pri svoji bodoči svakinji. Raymond je peljal svojo nevesto v stanovanje svojih starišev, kjer jo je — po dolgotrajnem boju menda — s kladivom umoril. Strgal je dekletu vso obleko s telesa, ter mu zamašil usta; samega sebe pa je nato zastrupil.

— **Smrt v vročem močvirju.** Nekaj groznega se je pripetilo pretekli teden v Ameriki, v takozvanem Yellowstone-parku. Ondi se namreč nahajajo velikanske naravne tople kopeli, imenovane „narodne kopeli“, ki so jako zdrave in krepilne. Okoli izvirkov vroče vode pa je daleč naokoli močvirje, pravcato vroče blato. V prepričenju nevarnosti so usajeni v močvirje koli s svarilnimi napisi, do katere meje smejo kopajoči iz vode proti močvirju. Ali za te napise se menda nista dosti zmenili dve dami, namreč gospa dr. Zabrieske, soproga slovečega zdravnika v Brooklynu pri Novem Jorku in njena hči. Kopali sta se in se približali prepovedanemu kraju. H kratu pa omahne gospa in z obupnim krikom se pogrezne v vročem blatu. Hči, hoteča rešiti mater, plane za njo, a padla je na mater in tako sta storili obe strašno smrt v vrelem močvirju.

— **Povodnji.** V Ameriki so zopet velike povodnji. Mesto Cleveland (Ohio) je vsled silnega deževja preplavljeno. Na stotine ljudi se je jedva rešilo s čolni. Pokopališče sv. Jožefa je voda tako razjedla ter izpodkopala zemljo, da je mnogo mrtvecev iz grobov izpodnesla.

— **Zamorci — kolesarji.** Iz Salisburyja poročajo, da se sambesijski zamorci kolesarji iz rudokopov v svoje kraale.

Zamorci, na pol nagi, so zelo komični na kolesih, ker so oprtani s koški in zabojski. Seveda si koles ne kupijo, nego jih nakradejo.

— **Originalen ženitbeni oglas.** Da si Amerikanci v sestavi inseratov ne najdejo mojstra, priča vsaki dan v ondotnih novinah nebroj ženitbenih objav, katerih vsaktera je bolj originalna. Tako n. pr. je naznanil svojim znancem dan poroke neki lovec, ki je večino svojih dnij preživel v velikanskih pragozdih med divjimi zverinami, s sledečo objavo: „Glasoviti lovec Frederih P. S., kateri je ubil že 58 tigrov, 34 slonov in neštivilno drugih zverij, naznanja svojim znancem, da ga je strel zadel iz Amorjeve puške ter ga neozdravljivo ranil. In on, ki je nastavljal do sedaj zanjke različnim zverim, padel je sam v zanjke Miss Mary Dumber, s katero se poroči tega dne“. Zares, prav ameriškó!

— **Zločin pijanca.** V Antanfalvi se je napil Madjar Petrak rakije ter se vrnil pozno zvečer domov. Vsled obilnega vživanja rakije se je lotil Petraka delirij. Doma je planil na svojo spečo 19letno ženo in na 9mesečno dete ter je oba zadavil. Ko je videl, da sta mrtva, je legel spat. Zbudil se je šele pozno v jutro in prvi pogled mu je pal na umorjeno soprogo in na dete. Sedaj se mu je zjasnilo v glavi in spoznal je, kaj je storil v pijanosti. Iz obupa in žalosti se je obesil. Ko so sosedje pozneje prišli v Petrakovo stanovanje, so našli vso obitelj mrtvo.

— **Draga slika.** Američan Pierpont Morgan ima rad lepe slike in jih tudi drago plačuje. Toda pri tem ga pa preganja vedno nesreča. Imenitno sliko „Vojvodinja iz Dewonshire“ od Gainoborougha so mu ukradli neznani tatovi; našel jo je sicer zopet v Londonu, a jo je moral drago kupiti. Ko pa jo je pripeljal nazaj s seboj v Novi Jork, zahtevali so uradniki pri mitniškem uradu 120.000 krou mitnine. V Ameriki je namreč za umetniške izdelke določena 20 % colnina. Ker pa je ukradeno „Vojvodinjo“ kupil za 600.000 kron, ne preostaje mu drugega, nego še jedenkrat poseči v žep. — Uradniki zahtevajo baje tudi ono colnino, katero je „pozabil“ tat plačati, ko je tihotapsko bežal z dobrim plenom iz Amerike na Angleško.

— **Žrtve žganjepitja.** Na kak način uničujejo slovanski rod njega smrtni sovražniki, hočemo podati tu jeden grozen slučaj, o katerem poroča „Hrvatski Branik“. — Adam Maršič, kmet z Bošnjaka, je pil dne 9. t. m. žganje v žganjarnici žida Krausa. Ko se je Maršič lotil pijače, je vlival tega strupa čedalje več v sé in to tako dolgo, da je bil popolnoma omamljen. Isti čas so šli otroci iz šole mimo židove žganjarne. Med šolskimi otroci je bil tudi sinek pijanega Maršiča. Ko poslednji zagleda svojega sinčka, ga zvabi v žganjarnico in ga začne nalivati z žganjem. Deček je seveda pil, dokler se naposled ni zgrudil v nezavest. Ali kaj mislite da se je oče prestrašil, ko je videl svojega sina ležati na tleh v nezavesti? Kaj še! Jel ga je nabijati z rokami in suvati z nogami, da bi ga zbudil k zavesti. Zaman! Deček je bil kakor mrtev. Naposled zgrabi od žganja zbesneli oče svojega lastnega otroka, svojo kri, ga dvigne od tal in ga trešči z vso močjo ob tla. — Vse to je gledal peklenski žid Kraus smehljaje in se niti zmenil ni, da bi zabranil nesrečnemu očetu tako ravnanje. Nasprotno! Ko je zblazneli oče silil otroka, naj pije žganje, ni se ta židovska zver branila, dajati žganja, marveč točila je dalje in dalje. . . . Naposled so prišli drugi ljudje in so nesrečnega očeta zvezali in ga odvedli na njegov dom, da se prespi. Deček bode težko okreval. — In takih slučajev se dogodi na Hrvatskem vse polno. Vlada nima oči za to, da ustavi to mesarsko pokončevanje hrvatskega naroda, — ljudstvo samo pa nima zavesti, da bi se ubranilo svojih morilcev. V Ameriki bi ljudstvo take žganjarije razbilo in preteplo žida, — a hrvatsko ljudstvo jih trpi na radost sovražnikov slovanstva.

— **Upor turških vojakov.** Turška vojaščina se je uprla, ker že več mesecev ni dobila nobene plače. Vojaki v Drinopolju hočejo zažgati guvernerjevo palačo, ako jim takoj ne da denarja. V Monastiru v Macedoniji so meščani sami plačali vojake, da so rešili mesto in v Scio, v Mali Aziji, so se vojaki polastili častnikov in jih zvezali, dokler ne dobe plač. Pravijo, da denarne težave sultanu kratijo spanje zadnje čase prav zelo.

— **Jeden mož — 13 žen.** V državi Arizoonti so aretirali te dni izrednega Don Juana, imenom Castellana. Mož se je bavil z zemljemerstvom in — ženitvami. Leta 1899 se je bil na meji Meksike oženil z lepo, mlado deklico ter je živel z njo v srečnem zakonu celih — šest mesecev. Za nekaj časa je moral zaradi nekega dela odpotovati v Cassa-Grandes, kjer se je tudi spoznal z neko lepo mlado Španjolko, katero je tudi — poročil. Potujé tako po raznih krajih se je srčno ženil, kamor je prišel, nabiral dote in — odhajal! Tako si je bil polagoma nabral cel ducat žen. No, to mu ni bilo še zadosti. Zapustil je tudi dvanajsto in se oženil s trinajsto, z dono Marceles Paches, katere oče je bil glasovit bogataš in posestnik. Ali na nekaj ni mislil mož, na to namreč, da je 13 nesrečna številka. Trinajsta žena ni bila namreč samo bogata in lepa, ampak tudi izredno — prebrisana, tako prebrisana, da je zasledila sleparijo in ga izročila sodišču Preiskava je dokazala, da je imel trinajst živečih žen, katere vse so bile poklicane na sodišče, da pričajo proti lastnemu soprogu. Ali Castellane je doživel redko srečo, da je nekega lepega dne ugledal pred seboj — 12 propovedij. Sodišče ga je obsodilo v ječo. Bržkone razmišlja sedaj, da bi bil vender bolje storil, ako bi bil ostal pri dvanajsti ženi.

— **Novi predsednik zjedinjenih držav severoameriških.** Do 4. marca 1905 je zdaj postavljen za predsednika zjedinjenih držav severnoameriških dosednji podpredsednik Todor Roseveldt, kateremu to mesto pristojajo po določenih postavah, ki zahteva, da v slučaju smrti predsednika na njegovo mesto stopi podpredsednik in vodi državo in njeno politiko v isti smeri, kakor umrli predsednik do preteka časa za novo volitev predsednika. — Todor Roosevelt je rojen v Novem Jorku leta 1852 od jako premožne rodovine, katera se je iz Holandije ondod naselila. Sedanji predsednik se je uže v mladih letih izuril v politiki, ter je bil uže prefekt v Novem Jorku in komisar v pod predsednikom Harisonom. Slovi kot odločen mož in je velik nasprotnik Nemcev, kateri hočejo tudi v Zjedinjenih državah imeti prvo besedo. On je določeno povedal, da hoče Ameriko za Amerikance. V zadnji vojski proti Španiji je bil položil podpredsedniško čast in se podal v vojsko. Prošnje vseh političkih oseb niso pomagale: odišel je bil na otok Kubo in ondi zbral polk prostovoljcev, s katerimi se je vojskoval proti Špancem pred San Jagom. Ko je bil sklenjen mir, se je povrnil v Novi Jork in prevzel podpredsedniško mesto. Atentat v Buffalu ga je privedel do voditelja velikanske in raznarodne države.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (8—10)

Tržne cene.

V Ljubljani dne 27. septembra 1901. Pšenica K 8.30 h, rž K 6.60 h, ječmen K 6.50 h, oves K 7.20 h, ajda K 6.50 h, proso K 6.80 h, turšica K 6.50 h, leča K 9.— h, fižol K 9.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Čudež iz Švice!

Podpisana tvrdka pošlje vsaki osebi, katerega stanu da je, proti poštnem povzetju, v trgovini še za nezaslišano ceno

2 krone 60 vinarjev

carine prosto, izborno in natančno, **24 ur tekočo uro s 3letnim jamstvom.** Ob enem dobi vsaki kupovalec take ure eno elegantno, fino façonirano verižico **zastonj priloženo.** Ako ura ne ugaja, se ista lahko premeni ali pa se da denar nazaj. Edino se naroča na naslov: (3-3)

„Schweizer Uhren-Vertretung in Krakau
Postfach Nr. 29.“ (Galizien).

P. n. gosp. naročnikom
Barthel-ovega

apna za poklajo!

Naznanjamo, da našega 40 %, garantiranega, čistega apna za poklajo od 1. oktobra t. l., z zaloge Ljubljana po ravno tisti ceni pošiljamo kot dosedaj z Dunaja, pa samo v vrečah po 50 kg.

Svarimo Vas pa pred malovrednim apnom za poklajo, kateri ima samo 30 do 32 % fosforove kisline, tem več pa Chlor & Arsen v sebi. (1-2)

Pisma in naročila prosimo pod naslov:

Mihael Barthel in drug,
Dunaj X. Keplergasse 20. Dunaj.